

בש"פ 7948/20 - עופר זלצמן, ג'אורג'יאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ נגד היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית

בית המשפט העליון

בש"פ 7948/20

כבוד השופט י' עמית

לפני:

המבקשים:

1. עופר זלצמן
2. ג'אורג'יאנה מורחן
3. סינגל פוט בע"מ

נגד

המשיב:

היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
חיפה בתיק ע"ח 60944-09-29 שניתנה ביום
2.11.2020 על ידי כבוד השופט י' ליפשיץ

בעצמם

בשם המבקשים:

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט י' ליפשיץ) מיום 2.11.2020 בע"ח
60944-09-20, שדחתה את ערר המבקשים על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א' קפלן) מיום
24.9.2020 בה"ת 23353-07-19.

1. ביום 15.1.2019 נעצרו המבקש 1 והמבקשת 2 (להלן: המבקש והמבקשת, וביחד: המבקשים) - בחשד
לביצוע עבירות הלבנת הון, קשירת קשר לפשע, עבירות מס, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והפרת זכויות יוצרים
- ושחרורו כעבור שבועיים בתנאים מגבילים. לפי החשדות נגדם, המבקשים שידרו ערוצי טלוויזיה בניגוד לחוק, באופן
שהניב להם הכנסות בהיקף של כ-20 מיליון ₪. המבקשת 3 היא חברה המוחזקת על-ידי המבקשת, ובבעלותה חוות
סוסים (להלן: חוות הסוסים). מאז נעצרו המבקשים כאמור, התנהלו בעניינם הליכים שונים שעניינם תפיסה זמנית של
רכוש, ובכלל זאת חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן, חוות הסוסים, וכן הטלפון הנייד של המבקש - שניצב בבסיס
הבקשה שלפניי.

עמוד 1

2. מהחומר שלפני עולה כי ביום 15.1.2019 תפסה המשיבה מכוח צו את הטלפון הנייד של המבקש, שסרב מאז למסור את סיסמתו למכשיר ולאפשר למשיבה לערוך בו חיפוש, בטענה כי מצויים בו תכנים אישיים. בהחלטתו מיום 22.4.2020, קבע בית משפט השלום כי "המפתח נמצא בידי המשיב [המבקש - י"ע] - והוא יכול לגרום לכך שתתבצע פריקה של הטלפון עוד היום - או כבר אתמול - ואז ניתן יהיה להחזירו לידי - אלא שהוא עומד בסירובו ולכן יכול להלין רק על עצמו".

לטענת המבקשים, ביום 14.5.2020 נחקר המבקש במשרדי המשיבה, ובמהלך החקירה החוקר "נכשל בלשונו" ולמעשה חשף כי הטלפון של המבקש כבר נפרץ. לטענת המבקש, "נוכח המבוכה כי התגלה ש[נציגי המשיבה - י"ע] שיקרו הם בבית המשפט בדיונים רבים [...] מיהרה המשיבה לעדכן את בית המשפט" כי הטלפון נפרץ וכי אין לה התנגדות להשיבו לידי המבקש.

3. ביום 1.9.2020 ביקש המבקש מבית משפט השלום להוציא, בין היתר, "צו לידי [המשיבה] בדבר מועד פריצת הטלפון הסלולרי [...] שהיה תפוס בידי [המשיבה] מתאריך 15/1/2019 ועד לתאריך 14/05/2020". בית המשפט הורה למשיבה להגיע לדיון עם מידע בדבר מועד פריצת הטלפון, אך המשיבה הגיעה לדיון ללא מידע כאמור. בהחלטה מיום 4.9.2020 צוין כי "בית המשפט עדיין לא קיבל תשובה לשאלה שנשאלה מספר פעמים - מהו התאריך בו נפרץ הסלולרי של [המבקש]. אי מתן תשובה - בתוך 20 יום - על אף שבית המשפט הורה פעמיים להשיב על שאלה זו - יביא לחיוב המדינה בהוצאות". ביום 22.9.2020 השיבה המדינה והבהירה כי המכשיר נפרץ ביום 23.6.2019, וכי "עקב מגבלות טכניות והיקפי תוצרים פורנזיים רבים בתיק, העתקת תוכן המכשיר ומיצוי תוכנו הסתיים בתאריך 22.4.2020".

4. ביום 24.9.2020 הגישו המבקשים לבית משפט השלום "בקשה דחופה לקיום דיון", אליו ביקשו לזמן את ראש מחלק קנין רוחני ביחידת להב 433, כדי "להסביר מדוע שוטר אשר משקר פעם אחר פעם ממשיך לשרת את הציבור". בבקשה נטען, בין היתר, כי "הטלפון נפרץ זה מזמן, המשיבה בחרה לזרות חול בעיני בית המשפט, במודע וללא מורה [כך במקור - י"ע] בידיעה ברורה משקרת היא תחת הזהרה".

בית משפט השלום דחה את הבקשה, וקבע כי "אין לבית משפט זה סמכות לברר מדוע - כפי שהתברר בדיעבד - נציג המשטרה מסר תשובה לא נכונה באשר למועד פריצת הטלפון - כאשר הדיון בעניין החזרת הטלפון אינו עוד על הפרק - כי הטלפון הוחזר. הבקשה לקביעת דיון לצורך בירור העניין - נדחית מחוסר סמכות".

5. ערר שהגישו המבקשים על ההחלטה נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי, שקבע כי "סבורני שמדובר בהחלטה נכונה ומוצדקת. ההליך המתקיים לפני בית המשפט קמא אינו הליך של שמיעת ראיות וקביעת ממצאים. כאמור, העוררים טענו כי המשיבה מסרה דווחים שאינם נכונים לבית המשפט, אך התמונה העובדתית אינה ברורה בהקשר זה וההליך המתקיים בפני בית המשפט קמא אינו הפורום לבירור טענות אלה".

6. מכאן בקשת רשות הערר שלפניי.

המבקשים, שאינם מיוצגים, טענו בין היתר כי נציגי המשיבה שיקרו לעניין מועד הפריצה לטלפון בכל הדיונים שעסקו בהארכת צווי החזקת התפוסים; כי לא ניתן לקבל מצב בו המשיבה משקרת ללא חשש בבית משפט; כי לא ניתן

להלום שבית המשפט "יחמוק מהעברת ביקורת על הרשות המבצעת"; כי בהליך אחר בין המבקשים למשיבה קבע בית המשפט כי "התגלו פגמים חמורים בהתנהלות המשיבה"; וכי משמעות דחיית הבקשה דן תהיה "נפילתו של מבצר המשפט". לעניין התנאים לקבלת רשות ערר, נטען כי הבקשה מעוררת שאלה משפטית "מהמעלה הראשונה", שנוגעת לזכות המשיבה לשקר בבית המשפט ולסמכות בית המשפט לבקר את המשיבה.

7. דין הבקשה להידחות, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

הלכה עמנו כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים מיוחדים, המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (ראו, למשל, בש"פ 8072/20 דהאן נ' מדינת ישראל (24.11.2020); בש"פ 5764/19 עמר נ' מדינת ישראל (9.9.2019)). למרות טענותיהם של המבקשים, לא מצאתי כי עניינם נכנס בגדר מקרים אלו. בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי לא קבעו כי למשיבה עומדת הזכות לשקר בבית המשפט, או כי בית המשפט אינו מוסמך למתוח ביקורת על התנהלותה. הערכאות דלמטה קבעו כי ההליך שמתקיים בפני בית משפט השלום אינו מתאים לבירור טענת המבקשים לפיה נציגי המשיבה שיקרו בבית המשפט, בשים לב לכך שהטלפון הנייד הוחזר לידי המבקש. קביעה זו אינה מעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה. מעבר לכך, גם לא מצאתי פגם בקביעה זו לגופה. אכן, גם אם יש ממש בטענת המבקשים כי נציגי המשיבה שיקרו בבית המשפט – וכמובן, איני קובע כך – אין להסיק מכך שיש לקיים דיון בטענה זו ולבררה דווקא במסגרת ההליך שמתנהל בפני בית משפט השלום – שעניינו החזרת תפוסים – בהינתן שהטלפון הוחזר לידי המשיב לפני למעלה מחצי שנה. טענות המבקשים שמורות להם, אך יש להעלותן במסגרת המתאימה.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט' בכסלו ה'תשפ"א (1.12.2020).

ש ו פ ט